

[Carl Martin Christensen]

et eller andet tidspunkt i vækstsæsonen bliver sprøjtet, og man kunne derfor forestille sig, at der blev en skilteskov, som kom til at stride imod miljølovgivningen. I øvrigt ser jeg slet ingen grund til at kræve det på landbrugsarealer, idet det jo er private arealer, hvor folk ikke har noget at gøre. Man kan overveje det, hvor det drejer sig om offentlige arealer, som sprøjtes – det vil jeg gerne medgive – og det har ministeren jo også givet tilsagn om at han vil se på.

Derudover finder jeg det egentlig helt overflødigt, at man skal i gang med en registrering i offentlig regie af, hvad det er for kemikalier, man bruger, for sagen er jo, at alle og enhver rimelig let kan se, eller i hvert fald kan man hos de forhandlere, hvor man køber sine kemikalier, relativt let få oplyst, hvad det er for kemikalier, den enkelte bruger har købt. Dertil kommer, at de allerfleste landmænd har en temmelig stærk kontrol med, hvilke kemikalier man bruger, på hvilke marker man bruger dem, og i hvilke doseringer man bruger dem. Der er i vore dage ingen, der sprøjter kemikalier ud for fornøjelsens skyld.

Hvad angår privates brug af bekæmpelsesmidler, vil jeg gøre opmærksom på, at disse begrænsninger allerede er til stede, og jeg vil blot henvise til det, ministeren tidligere har sagt.

Hvad angår bortskaffelse af kemikalieemballage, finder jeg, at de regler, der findes nu, har et sådant omfang, at der ikke er grund til at opbygge en yderligere offentlig, kommunal, administration af disse ting.

Lægeundersøgelsen ser jeg ikke der skulle være noget behov for, for forudsætningen må jo være, at en hel masse mennesker anvender kemikalier på en sådan måde, at det grænser til dumhed, og det er jo langtfra tilfældet. Derfor mener jeg, at forslaget er helt og aldeles overflødigt.

Hvad angår en oplysningsfond vedrørende bekæmpelsesmidler, må jeg sige, at det ville blive opfattet som en yderligere skat på landbruget. Som ministeren har sagt, er der i forvejen afgifter på en lang række kemikalier, og jeg tror ikke på, at man ved at lægge yderligere afgifter på kan begrænse brugen af kemikalier, medmindre man ville gøre det i en sådan udstrækning, at man simpelt hen gjorde det økonomisk umuligt at anvende kemikalier. Jeg ser ikke, at man kan løse no-

gen som helst problemer med en sådan afgift.

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget, men naturligvis give tilsagn om, at vi vil se på nogle af tingene i udvalget, når de kommer til behandling dér.

Mogens Blach (V):

Forslagsstillerne synes at nære en overdreven frygt for kemikalieanvendelsen i moderne landbrug, men ikke desto mindre er det netop sådan, at denne plantebeskyttelse eller dette planteværn, som man også kan kalde det, er en betingelse for den produktionskapacitet, der er til stede i dag. Brugte man ikke moderne planteværnsmidler globalt, ville verdens hungerproblemer være af en ufatteligt størrelsesorden.

I øvrigt er forslaget overflødigt, idet de fleste af de ting, man peger på, allerede er omfattet af regler i dag, enten ved påbud eller frivilligt.

Som ministeren allerede har været inde på, har miljøstyrelsens 17. kontor et fast greb om tingene, og vejen til, at et middel bliver frigjort til brug i Danmark, er lang og trang.

Vi kan i venstre ikke gå ind for et tvungent 80 timers kursus for selvstændige brugere til opnåelse af certifikat. Det forholder sig jo sådan, at alle yngre landmænd – jeg tænker på dem med det grønne kort – allerede gennem deres skoleuddannelse har erhvervet sig de færdigheder og den viden, der skal til, og det er også sådan, at den ældre del af brugerne gennem kurser, foredrag og efteruddannelser er tvunget til at holde sig à jour med alt inden for sprøjteteknik. Jeg bruger med overlæg udtrykket »tvang«, for hvis disse mennesker ikke er om sig med hensyn til viden, kan de simpelt hen ikke følge med den moderne udvikling.

På grund af den oplysningsvirksomhed, der er, behandles disse midler med stadig større omtanke og ansvarsbevidsthed af brugerne, også med hensyn til personlig sikkerhed. Vi anser det derfor ikke for nødvendigt at belaste landbrugets efteruddannelsessystem med ca. 40.000 kursusdeltagere målrettet mod én bestemt ting. Desuden er det svært at se, hvordan dette system kunne klare en sådan ekstra belastning, og under alle omstændigheder bliver det dyrt.